

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-09-08)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-09-08)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 113. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000049.pdf> (tilgået 29. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hermed sendes min elskede Dikte den forlangte Forskrift Bogstaverne og Skriften er for Mathilde og Indholdet fors. 114 s. 115dig, min tænkende Pige! Jeg finder det meget filosofisk og meget smukt og Rousseau ligger her som allevegne for Dagen, hvilke dybe Blik han har gjort i det menneskelige Hierte, Men jeg vil i Forireyen bede min Pige ingen særdeles Anvendelse at gjøre deraf paa mig, og ikke troe, at jeg efter at besidde dit Hierte elsker det mindre end før, da jeg blot attraaede det. Ney, min ømme Veminde! Min Kiærlighed til dig har naaet sin Høyde ved din Besiddelse og jeg har været nødt til at tage Rousseaus Ord: "cet effet n'a pas toujours lieu sur les objets particuliers de nos passions" til Hielp, for at ikke mine Følelser for dig skulle nøde mig til at holde hans Erfaringer for falske, - Mit fulde Hiertes Varme, mine Ønskers og Længslers Henvendelse paa et eneste Formaal, Min Phantasies Sving, som viser mig, dit Billede overalt, hvor Naturen indtager mig, og vaagende ey sovende bestandig stiller mig ved din Side, min ømme Hengivenhed, som jeg føler gjør det let for mig at opofre dig endog mit Liv, om det kunde gjøre dig lykkelig, - alt dette har lært mig, at en Lidenskab har kundet tiltage, som jeg for faa Uger siden troede ikke kunde voxte høyere.

Du kunde virkelig for Alvor spørge mig, hvor sielden jeg vil have Brev fra dig? 1 Sandhed - Jeg fandt dette Spørgsmaal lidt fruentimmeragtigt - der staaer det - det fatale Ord, som nøder mig i samme Øyeblik at gjøre dig og dit hele Køn en Afbigt. Nu vel da - X dette Kors bringer dig et Forsonings-Kys eller rettere et Omforladelses Kys - - Men virkelig kiære Pige! dersom du ikke i dit Hierte er overbeviist om, at jeg hver Dag og hver Time paa Dagen ønsker at tale med dig og faae Brev fra dig, saa er jeg virkelig meget ulykkelig. - Er det ikke tungt nok at et Aar og 12 Mile adskiller os? O Lader os trodse Tiden og Afstanden! Lader os i det mindste skriftlig, nyde hinanden og lader os i det mindste ved Breve ofte forsøde os Bitterhederne af at leve adskildt, - Jeg siger saa rask hen os - maae jeg ikke nok? hvad?

Hils vores kiære Moder fra hendes 3die Søn. Min Tid tillader mig det ikke i Dag, men snart skal jeg svare paa hendes kiærlige Brev. Kommer hun ikke snart herind! O! saa følg med. - Min fromme Lene skylder jeg ogsaa et Brev, som jeg skal betale hende, om jeg ikke mundtlig taler med hende før. -

Haar du skriver saa siig mig dine Tanker om det rousseauske Stykke. - Jeg finder ikke min danske Haand god nok for M: at skrive efter; men jeg skal skaffe hende en udvalgt skøn Forskrift. -

Lev vel du elskede! - evig din
Jens Müller.

Blaagaard: d: 8de Septr. 1795.